

Disperzija (**varianca**)

D
(
X
)
=
E
(
(
X
−
E
(
X
)

)

2

)
=
E
(

X

2

)
−
(
E
(
X
)

)

2

{\displaystyle D(X)=E((X-E(X))^{2})=E(X^{2})-(E(X))^{2}}

Lastnosti:

- D*(*X*) ≥ 0
- D*(*X*) = 0 ⇐⇒ *P*(*X* = *E*(*X*)) = 1
- D*(*aX*) = *a*²*D*(*X*)

Standardna diviacija/odklon:

σ
(
X
)
=

D
(
X
)

{\displaystyle \sigma (X)={\sqrt {D(X)}}}

zanjo velja *σ*(*aX*) = |*a*|*σ*(*X*).

Nekoreliranost

Sl. sprem. *X* in *Y* sta nekorelirani, če velja:

E
(
X
Y
)
=
E
(
X
)
E
(
Y
)

{\displaystyle E(XY)=E(X)E(Y)}

X,*Y* neodvisni ⇒ *X*,*Y* nekorelirani

Če imata *X* in *Y*, je nekoreliranost ekvivalentna zvezi:

D
(
X
+
Y
)
=
D
(
X
)
+
D
(
Y
)

{\displaystyle D(X+Y)=D(X)+D(Y)}

Kovarianca

K
(
X
,
Y
)
=
E
(
(
X
−
E
(
X
)
)
(
Y
−
E
(
Y
)
)
)
=
E
(
X
Y
)
−
E
(
X
)
E
(
Y
)

{\displaystyle K(X,Y)=E((X-E(X))(Y-E(Y)))=E(XY)-E(X)E(Y)}

- K*(*X*,*X*) = *D*(*X*)
- K*(*X*,*Y*) = 0 ⇐⇒ *X*,*Y*nekorelirani
- K*(*aX*,*bY*,*Z*) = *aK*(*X*,*Z*) + *bK*(*Y*,*Z*)
- K*(*X*,*Y*) = *K*(*Y*,*X*)
- K*(*aX* + *b*, *cY* + *d*) = *acK*(*X*,*Y*)
- |*K*(*X*,*Y*)| ≤ √*D*(*X*)*D*(*Y*)
- D*(*X* + *Y*) = *D*(*X*) + *D*(*Y*) + 2*K*(*X*,*Y*)

- D*(*X*₁ + ... + *X*_{*n*}) = *D*(*X*₁) + ... + *D*(*X*_{*n*}) + 2∑*i*=1^{*n*-1} ∑*j*=*i*+1^{*n*} *K*(*X*_{*i*},*X*_{*j*})

Standardizacija

X

S

=

X
−
E
(
X
)

σ
(
X
)

{\displaystyle X_{S}={\frac {X-E(X)}{\sigma (X)}}}

Korelacijski koeficient

r
(
X
,
Y
)
=

K
(
X
,
Y
)

σ
(
X
)
σ
(
Y
)

=
E
(

X

S

,

Y

S

)

{\displaystyle r(X,Y)={\frac {K(X,Y)}{\sigma (X)\sigma (Y)}}=E(X_{S},Y_{S})}

Lastnosti:

- r*(*X*,*Y*) = 0 ⇐⇒ *X*,*Y*nekorelirani
- −1 ≤ *r*(*X*,*Y*) ≤ 1
- r*(*X*,*Y*) = 1 ⇐⇒ *P*(*X*_{*S*} = *Y*_{*S*}) = 1
- r*(*X*,*Y*) = −1 ⇐⇒ *P*(*X*_{*S*} = −*Y*_{*S*}) = 1
- r*(*aX* + *b*, *cY* + *d*) = *r*(*X*,*Y*)

Pogojne porazdelitve

Pogojna porazdelitev sl. sprem. *X* glede na dogodek *B*:

X

|
B

∼
⎡

P

(

X

=

a

1

|
B
)

P
(
X
=

a

2

|
B
)

⋯

⎣

{\displaystyle X|B\sim \left(P(X=a_{1}|B)\quad P(X=a_{2}|B)\quad \cdots \right)}

Pogojna porazdelitvena funkcija

sl. sprem. *X* glede na dogodek *B*:

F

X
|
B

(
x
)
=

F

X

(
x
|
B
)
=
P
(
X
≤
x
|
B
)
=

P
(
(
X
≤
x
)
∩
B
)
P
(
B
)

{\displaystyle F_{X|B}(x)=F_{X}(x|B)=P(X\leq x|B)={\frac {P((X\leq x)\cap B)}{P(B)}}}

Če je pogojna porazdelitev zvezna, objstaja tudi **pogojna porazdelitvena gostota**:

p

X
|
B

(
x
)
=

F

′

X
|
B

(
x
)

{\displaystyle p_{X|B}(x)=F'_{X|B}(x)}

Pogojna gostota

p

X

(
x
|
Y
=
y
)
≡

p

X

(
x
|
y
)
=

p
(
X
,
Y
)
(
x
,
y
)

p

Y

(
y
)

{\displaystyle p_{X}(x|Y=y)\equiv p_{X}(x|y)={\frac {p_{X,Y}(x,y)}{p_{Y}(y)}}}

Pogojno matematično upanje

E
(
h
(
X
)
|
B
)
=

∑

x

h
(
x
)
P
(
X
=
x
|
B
)

{\displaystyle E(h(X)|B)=\sum _{x}h(x)P(X=x|B)}

E
(
X
|
Y
=
y
)
=

∫

−
∞

∞

x

p

(
X
|
Y
)
(
x
|
y
)
d
x

=

1

p

Y

(
y
)

∫

−
∞

∞

x

p

(
X
,
Y
)
(
x
,
y
)
d
x

{\displaystyle E(X|Y=y)=\int _{-\infty }^{\infty }xp_{(X|Y)(x|y)}dx={\frac {1}{p_{Y}(y)}}\int _{-\infty }^{\infty }xp_{(X,Y)(x,y)}dx}

E
(
h
(
X
,
Y
)
|
Y
=
y
)
=
E
(
h
(
X
,
y
)
|
Y
=
y
)

{\displaystyle E(h(X,Y)|Y=y)=E(h(X,y)|Y=y)}

E
(
h
(
X
,
Y
)
|
Y
)
=

∑

x

h
(
x
,
Y
)
P
(
X
=
x
|
Y
)

{\displaystyle E(h(X,Y)|Y)=\sum _{x}h(x,Y)P(X=x|Y)}

E
(
h
(
X
,
Y
)
|
Y
)
=

∫

−
∞

∞

h
(
x
,
Y
)

P

X
|
Y

(
x
|
Y
)
d
x

{\displaystyle E(h(X,Y)|Y)=\int _{-\infty }^{\infty }h(x,Y)P_{X|Y}(x|Y)dx}

Za vsako slučajno spremenlivko *X* in dogodek *B* veleja:

E
(
X
|
B
)
=

E
(
X
Z
)
P
(
B
)

=

E
(
X
Z
)
E
(
Z
)

{\displaystyle E(X|B)={\frac {E(XZ)}{P(B)}}={\frac {E(XZ)}{E(Z)}}}

kjer je sl. sprem. *Z* indikator dogodka *B*.

Za vsako sl. sprem. *X* z mat. up. in popoln sistem dogodkov *H*₁,*H*₂,... velja **izrek o polni pričakovani vrednosti**

E
(
X
)
=
P
(

H

1

)
E
(
X
|

H

1

)
+
P
(

H

2

)
E
(
X
|

H

2

)
+
.
.
.

{\displaystyle E(X)=P(H_{1})E(X|H_{1})+P(H_{2})E(X|H_{2})+...}

Regresijska funkcija

ϕ
(
y
)
=
E
(
X
|
Y
=
y
)

{\displaystyle \phi (y)=E(X|Y=y)}

Za vsako sl. sprem. *X* z mat. up. in diskretno sl. sprem. *Y* velja:

E
(
X
g
(
Y
)
|
Y
)
=
E
(
X
|
Y
)
g
(
Y
)

E
(
X
g
(
Y
)
)
=
E
(
E
(
X
|
Y
)
g
(
Y
)
)

E
(
X
)
=
E
(
E
(
X
|
Y
)
)

{\displaystyle E(Xg(Y)|Y)=E(X|Y)g(Y)E(Xg(Y))=E(E(X|Y)g(Y))E(X)=E(E(X|Y))}

Za vsak dododek *A* in vsako sl. sprem *Y* velja:

E
(
P
(
A
|
Y
)
)
=
P
(
A
)

{\displaystyle E(P(A|Y))=P(A)}

Momenti

Moment reda *k* glede na točko *a* je

m

k

(
a
)
=
E
(
(
X
−
a

)

k

)

{\displaystyle m_{k}(a)=E((X-a)^{k})}

 če obstaja

- Začetni moment** *z*_{*k*} := *m*_{*k*}(0) = *E*(*X*^{*k*})

- Centralni moment** *m*_{*k*} := *m*_{*k*}(*E*(*X*)) = *E*((*X* − *E*(*x*))^{*k*})

- Faktorski moment** reda *r*: *E*(*X*(*X* − 1) ... (*X* − *r* + 1)) = *G*_{*X*}^(*r*)(1)

z

1

=
E
(
X
)

m

2

=
D
(
X
)

{\displaystyle z_{1}=E(X)\qquad m_{2}=D(X)}

Če obstaja *m*_{*n*}(*a*), obstaja tudi *m*_{*k*}(*a*) za ∀*k* < *n*.

Če obstaja *z*_{*n*}, obstaja tudi *m*_{*n*}(*a*) za ∀*a* ∈ ℝ

Centralne momente lahko izračunamo iz začetnih:

m

n

=

∑

k
=
0

n

n

k

(
−
1

)

n
−
k

z

1

n
−
k

z

k

{\displaystyle m_{n}=\sum _{k=0}^{n}{n \choose k}(-1)^{n-k}z_{1}^{n-k}z_{k}}

Asimetrija

A
(
X
)
=
E
(

X

S

3

)
=
E
⎡
⎡

X
−
E
(
X
)

σ
(
X
)

3

⎣
=

m

3

m

2

3/2

{\displaystyle A(X)=E(X_{S}^{3})=E\left({\frac {X-E(X)}{\sigma (X)}}^{3}\right)={\frac {m_{3}}{m_{2}^{3/2}}}}

∀λ > 0 : *A*(λ*X*) = *A*(*X*)

Sploščenost (kurtozis)

K
(
X
)
=
E
⎡
⎡

X
−
E
(
X
)

√
D
(
X
)

4

⎣
=

m

4

m

2

2

{\displaystyle K(X)=E\left[\left({\frac {X-E(X)}{\sqrt {D(X)}}}\right)^{4}\right]={\frac {m_{4}}{m_{2}^{2}}}}

Presežna sploščenost:

K
∗
(
X
)
=
K
(
X
)
−
3

{\displaystyle K^{*}(X)=K(X)-3}

Vrstilne karakteristike

Kvantil reda *p*

je vsaka vrednost *x*_{*p*}, za katero velja:

P
(
X
≤

x

p

)
≥
p

{\displaystyle P(X\leq x_{p})\geq p}

 in

P
(
X
≥

x

p

)
=
1
−
p

{\displaystyle P(X\geq x_{p})=1-p}

oz. *F*(*x*_{*p*}−) ≤ *p* ≤ *F*(*x*_{*p*})

- Mediana: *x*

1
2

{\displaystyle x_{\frac {1}{2}}}
- Kvartili: *x*

1
4

,

x

2
4

,

x

3
4

{\displaystyle x_{\frac {1}{4}},x_{\frac {2}{4}},x_{\frac {3}{4}}}
- (Per)centili: *x*

1
100

,
.
.
.
,

x

99
100

{\displaystyle x_{\frac {1}{100}},\ldots ,x_{\frac {99}{100}}}

Semi interkvartilni razmik

s
=

1
2

⎡

x

3
4

−

x

1
4

⎣

{\displaystyle s={\frac {1}{2}}\left(x_{\frac {3}{4}}-x_{\frac {1}{4}}\right)}

Rodovne funkcije

Naj bo *X* sl. sprem. z zalogo vrednosti ℕ ∪ {0}:

p

k

=
P
(
X
=
k
)

k
=
0
,
1
,
2
,
.
.
.

{\displaystyle p_{k}=P(X=k)\qquad k=0,1,2,\ldots }

Rodovna funkcija sl. sprem. *X*:

G

X

(
s
)
=

p

0

+

p

1

s
+

p

2

s

2

+
.
.
.
=

∑

k
=
0

∞

p

k

s

k

{\displaystyle G_{X}(s)=p_{0}+p_{1}s+p_{2}s^{2}+\cdots =\sum _{k=0}^{\infty }p_{k}s^{k}}

Obstaja za vse |*s*| ≤ 1.

P
(
X
=
k
)
=

G

X

(
k
)
(
0
)

k
!

{\displaystyle P(X=k)={\frac {G_{X}^{(k)}(0)}{k!}}}

G

X

(
0
)
=

p

0

G

X

(
1
)
=
1

G

X

(
s
)
=
E
(

s

X

)

{\displaystyle G_{X}(0)=p_{0}\qquad G_{X}(1)=1\qquad G_{X}(s)=E(s^{X})}

Izrek o enoličnosti:

∀
s
∈
[
−
1
,
1
]
:

G

X

(
s
)
=

G

Y

(
s
)

⇔
P
(
X
=
k
)
=
P
(
Y
=
k
)

∀
k
=
0
,
1
,
2
,
.
.
.

{\displaystyle \forall s\in [-1,1]:G_{X}(s)=G_{Y}(s)\Leftrightarrow P(X=k)=P(Y=k)\;\forall k=0,1,2,\ldots }

lim

s
↑
1

G

X

′
(
s
)
=
lim

s
↑
1

∑

k
=
1

∞

k

p

k

s

k
−
1

=

∑

k
=
1

∞

lim

s
↑
1

k

p

k

s

k
−
1

E
(
X
)

{\displaystyle \lim _{s\uparrow 1}G'_{X}(s)=\lim _{s\uparrow 1}\sum _{k=1}^{\infty }kp_{k}s^{k-1}=\sum _{k=1}^{\infty }\lim _{s\uparrow 1}kp_{k}s^{k-1}E(X)}

Naj bo *X* sl. sprem. z rodovno funkcijo *G*_{*X*}, potem je:

G

X

(
n
)

(
1
−
)
=
E
(
X
)
(
X
−
1
)
(
X
−
2
)
.
.
.
(
X
−
n
+
1
)

{\displaystyle G_{X}^{(n)}(1-)=E(X)(X-1)(X-2)\ldots (X-n+1)}

Naj bosta *X*₁,...,*X*_{*n*} nedovisne sl. sprem. z rodovnimi funkcijami *G*_{*X*1},...*G*_{*X**n*}:

G

X

1
+
.
.
.
+

X

n

=

G

(

X

1

)
.
.
.

G

(

X

n

)

∀
s
∈
[
−
1
,
1
]

{\displaystyle G_{X_{1}+\cdots +X_{n}}=G(X_{1})\ldots G(X_{n})\qquad \forall s\in [-1,1]}

Naj bodo ∀*n* ∈ ℕ sl. sprem *N*,*X*₁,...,*X*_{*n*} neodvisne. Naj ima *N* rodovno funkcijo *G*_{*N*} in *X*_{*i*} rodovno funkcijo *G*_{*X*}(*X*₁,...,*X*_{*n*} so enako porazdeljene). Naj bo *S* = *X*₁ + ... + *X*_{*n*}. Potem je:

G

S

=

G

N

(

G

X

(
s
)
)

∀
s
∈
[
−
1
,
1
]

{\displaystyle G_{S}=G_{N}(G_{X}(s))\qquad \forall s\in [-1,1]}

Velja tudi *E*(*S*) = *E*(*N*)*E*(*X*).

G

2
X

(
s
)
=

G

X

(

s

2

)

{\displaystyle G_{2X}(s)=G_{X}(s^{2})}

Znane rodovne funkcije

∑

n
=
0

∞

q

n

=

1

1
−
q

∑

n
=
0

b

q

n

=

1
−

q

b
+
1

1
−
q

{\displaystyle \sum _{n=0}^{\infty }q^{n}={\frac {1}{1-q}}\qquad \sum _{n=0}^{b}q^{n}={\frac {1-q^{b+1}}{1-q}}}

∑

n
=
a

∞

q

n

=

q

a

1
−
q

∑

n
=
a

b

q

n

=

q

a

−

q

b
+
1

1
−
q

{\displaystyle \sum _{n=a}^{\infty }q^{n}={\frac {q^{a}}{1-q}}\qquad \sum _{n=a}^{b}q^{n}={\frac {q^{a}-q^{b+1}}{1-q}}}

a

n

−

b

n

=
(
a
−
b
)
(

a

n
−
1

+

a

n
−
2

b
+
...
+

a

b

n
−
2

+

b

n
−
1

)

{\displaystyle a^{n}-b^{n}=(a-b)(a^{n-1}+a^{n-2}b+...+ab^{n-2}+b^{n-1})}

a

0

+
.
.
.
+

a

k
−
1

x

k
−
1

1
−

x

k

=

a

0

+
.
.
.
+

a

k
−
1

x

k
−
1

+

a

0

k

+
.
.
.
+

a

k
−
1

x

2
k
−
1

+
.
.
.

{\displaystyle {\frac {a_{0}+...+a_{k-1}x^{k-1}}{1-x^{k}}}=a_{0}+...+a_{k-1}x^{k-1}+a_{0}^{k}+...+a_{k-1}x^{2k-1}+...}

(
x
+
y

)

n

=

∑

k
=
0

n

n

k

x

n
−
k

y

k

{\displaystyle (x+y)^{n}=\sum _{k=0}^{n}{n \choose k}x^{n-k}y^{k}}

1

(
1
−
x

)

n

=

∑

k
=
0

n

n
+
k
−
1

k

x

k

{\displaystyle {\frac {1}{(1-x)^{n}}}=\sum _{k=0}^{n}{n+k-1 \choose k}x^{k}}

B

λ

(
x
)
=

∑

n

λ

n

x

n

=
(
1
+
x

)

λ

;

λ

n

=

λ

n

n
!

{\displaystyle B_{\lambda }(x)=\sum _{n}{\lambda \choose n}x^{n}=(1+x)^{\lambda };~~~{\lambda \choose n}={\frac {\lambda ^{n}}{n!}}}

Momentno rodovna funkcija

M

X

(
t
)
=
E
(

e

t
X

)

∀
t
∈

R

če obstaja

{\displaystyle M_{X}(t)=E(e^{tX})\qquad \forall t\in R~~~{\it {če obstaja}}}

=
1
+

z

1

t
+

z

2

2
!

t

2

+

z

3

3
!

t

3

+
.
.
.

{\displaystyle =1+z_{1}t+{\frac {z_{2}}{2!}}t^{2}+{\frac {z_{3}}{3!}}t^{3}+\ldots }

V primeru, ko ima *X* zalogo vrednosti v ℕ ∪ {0}, je

M

X

(
t
)
=
E
(

e

t
X

)
=

G

X

(

e

t

)

{\displaystyle M_{X}(t)=E(e^{tX})=G_{X}(e^{t})}

Za zvezno porazdeljeno sl. sprem. *X* velja:

M

X

(
t
)
=

∫

−
∞

∞

e

t
x

p

X

(
x
)
d
x

{\displaystyle M_{X}(t)=\int _{-\infty }^{\infty }e^{tx}p_{X}(x)dx}

Naj pri nekem δ > 0 *M*_{*X*}(*t*) obstaja za vse *t* ∈ (−δ,δ). Potem je porazdelitev za *X* natanko določana z *M*_{*X*} in vsi začetni momenti obstajajo:

z

k

=
E
(

X

k

)
=

M

X

(
k
)

(
0
)

∀
k
∈

N

{\displaystyle z_{k}=E(X^{k})=M_{X}^{(k)}(0)\qquad \forall k\in \mathbb {N} }

M

X

(
t
)
=

∑

k
=
0

∞

Osnivni pojmi statistike

Na verjetnostnem prostoru

(
Ω
,

F

)

 imamo sl. sprem *X*.

Vzorec velikosti *n* je sl. vektor

(

X

1

,
.
.
.
,

X

n

)

, kjer so *X*_{*i*} paroma neodvisni in porazdeljeni kot *X*.

Vrednost tega sl. vektorja pri enem naboru meritev je

(

x

1

,
.
.
.
,

x

n

)

. To so konkretni podatki, ki jih analiziramo.

Ocene za μ (mat. up. sl. sprem *X*)

- vzorčno povprečje:

x
¯

=

x

1

+
⋯
+

x

n

n
- vzorčni modus: *najpogostejša vrednost*

- vzorčna mediana: srednja vrednost v po velikosti urejenem vzorcu

Ocene za σ (standardna diviacija *X*)

- vzorčni razmak:

max
⁡
(
x
)
−
min
⁡
(
x
)
- vzorčna disperzija:

s

0

2

=

1
n

∑

i
=
1

n

(
x
¯
−

x

i

)

2

- vzorčna diviacija:

s

0

=

√

s

0

2

- popravljena vzorčna disperzija:

s

2

=

1
n
−
1

∑

i
=
1

n

(
x
¯
−

x

i

)

2

=

n
n
−
1

s

0

2

- popravljena vzorčna diviacija:

s
=

√

s

2

Vzorčne statistike in cenilke

Naj bo

(

X

1

,
.
.
.
,

X

n

)

 vzorec velikosti *n*.

Vzorčna statistika je simetrična funkcija vzorca:

 Y = Y n = g (X 1 , . . . , X n)

Praviloma vzorčna statistika ocenjuje nek parameter ζ. Tedaj je *Y* **cenikla** parametra.

Y je **nepristranska** cenilka, če *E*(*Y*) = ζ.

Y je **dosledna** cenilka, če

Y

n

ver.
n
→
∞

→

ζ
 oziroma

∀
ε
>
0
:
lim

n
→
∞

P
(
|

Y

n

−
ζ
|
<
ε
)
=
1
.

Standardna napaka vzorčne statistike *SE*(*Y*) je standardna diviacija σ(*Y*).

Naj bo *Y* *n* cenilka za ζ. Če je

E

(

Y

n

)

n
→
∞

→

ζ
 in

D
(

Y

n

)

n
→
∞

→
0
, potem je *Y* *n* **dosledna** cenilka za ζ.

Vzorčna statistika χ<!-- χ --> 2
 χ<!-- χ --> 2 = 1 σ<!-- σ --> 2 ∑<!-- ∑ --> i = 1 n (X i −<!-- − --> X ¯<!-- ¯ -->) 2 = n σ<!-- σ --> 2 S 0 2 = n −<!-- − --> 1 σ<!-- σ --> 2 S 2

 χ<!-- χ --> 2 ∼<!-- ∼ --> χ<!-- χ --> 2 (n −<!-- − --> 1)

Studentova porazdelitev

 p T (t) = 1 √<!-- √ --> n B (n 2 , 1 2) ⎛<!-- ⎛ --> 1 + t 2 n ⎞<!-- ⎞ --> −<!-- − --> n + 1 2 = Γ<!-- Γ --> (n + 1 2) √<!-- √ --> π<!-- π --> n Γ<!-- Γ --> (n 2) ⎛<!-- ⎛ --> 1 + t 2 n ⎞<!-- ⎞ --> −<!-- − --> n + 1 2

Metode za pridobivanje cenilk

Momentna metoda

Naj bo

(

X

1

,
.
.
.
,

X

n

)

 vzorec velikosti *n* in *k* ∈ ℕ. **Vzorčni *k*-ti moment**

$$Z_k = \frac{1}{n} \left(X_1^k + X_n^k \right)$$

je *nepristranska dosledna* cenikla za *z*_{*k*} = *E*(*X*^{*k*}).

Naj bo *X* zvezno porazdeljena z gostoto *p*(*x*; ξ 1, ⋯, ξ n) in naj obstajajo začetni momenti

z

k

=
E
(

X

k

)
=

∫

−
∞

∞

x

k

p
(
x
;

ξ

1

,
.
.
.
,

ξ

n

)
d
x

 za *k* =  1, ⋯, m. Denimo, da se iz teh enačb da izraziti parametre

ξ

k

=

ϕ

k

(

z

1

,
.
.
.
,

z

m

)

. Potem je *C*_{*k*} = ϕ(*Z* 1, ⋯, Z m) cenilka za parameter

ξ

k

.

Metoda maksimalne zanesljivosti (verjetja)

Naj bo gostota odvisna od parametra ξ: *p*(*x*,ξ). **Funkcija zanesljivosti**:

$$L(x_1,\ldots,x_n,\xi)=p(x_1,\xi)\ldots p(x_n,\xi)$$

Pri danih *x* 1, ⋯, x n izberemo ξ, da je dosežen maksimum funkcije *L*.

Ta vrednost je odvisna le od *x* 1, ⋯, x n, torej ξ max = ϕ(*x* 1, ⋯, x n). Tako dobimo cenilko za ξ:

 C = ϕ<!-- ϕ --> (X 1 , . . . , X n)

Intervalsko ocenjevanje parametrov

Naj bo gostota sl. sprem *X* odvisna od parametra ξ in naj bo

(

x

1

,
.
.
.
,

x

n

)

 vzorec.

Interval [*A*,*B*] (*ki je odvisen le od vzorca*) je interval zaupanja za parameter ξ pri **stopnji tveganja** α ∈ [0,1], če je verjetnost

$$P(\xi \in [A,B]) = 1 - \alpha \qquad P(\xi \notin [A,B]) = \alpha$$

Številu 1 − α rečamo **stopnja zaupanja** *A* in *B* pa sta vzorčni statistiki.

Preizkušanjue hipotez

Hipoteza je **enostavna**, če natančno določa porazdelitev, sicer pa je **sestavljena**.

Izberemo **stopnjo značilnosti** α, to je verjstnost, da zavrnemo pravilno hipotezo. **Testi značilnosti** nam povejo ali pri dani α in vzorčni vrednosti zavrnemo hipotezo ali ne.

Test Z

X ~ *N*(μ,σ), σ poznamo, μ 0 dano število

$$H_0(\mu = \mu_0) : H_1(\mu \neq \mu_0)$$

Testna statistika, ki odloča o zavrnitvi hipoteze:

$$Z = \frac{\overline{X} - \mu_0}{\sigma} \sqrt{n}$$

Če velja *H* 0, je *Z* ~ *N*(0,1).

Iz tabele razberemo *z*_{*α*}/2 > 0, da je *P*(*Z* > *z*_{*α*}/2) = α/2.

Hipotezo *H* 0 zavrnemo, če vzorčna vrednost za *Z* leži na kritičnem območju:

$$K_\alpha = (-\infty, -z_{\alpha/2}] \cup [z_{\alpha/2}, \infty)$$

Test T

X ~ *N*(μ,σ), σ ni znan, μ 0 dano število

$$H_0(\mu = \mu_0) : H_1(\mu \neq \mu_0)$$

Testna statistika, kjer je *s* popravljena vzorčna disperzija:

$$T = \frac{\overline{X} - \mu_0}{s} \sqrt{n}$$

Če velja *H* 0, je *T* ~ *Student*(*n* − 1).

P - vrednost

je najmanjša stopnja značilnosti α pri kateri še lahko zavrnemo hipotezo (pri danih vzorčnih podatkih).

Studentov primerjalni test

Imamo 2 neodvisna vzorca velikosti *m* in *n*. Prvi je vzet iz populacije na kateri imamo sl. sprem *X* ~ *N*(μ*X*,σ), drugi pa je vzet iz populacije na kateri imamo sl. sprem *Y* ~ *N*(μ*Y*,σ).

Paramatrov μ*X*,μ*Y*,σ ne poznamo.

Naj bosta *S* X² in *S* Y² popravljeni vzorčni disperziji za (*X* 1, ⋯, X m) in (*Y* 1, ⋯, Y n).

 S 2 = (m −<!-- − --> 1) S X 2 + (n −<!-- − --> 1) S Y 2 m + n −<!-- − --> 2

Testiramo hipotezo *H* 0(μ*X* = μ*Y*) : *H* 1(μ*X* ≠ μ*Y*).
Testna statistika:

$$T = \frac{\overline{X} - \overline{Y}}{S} \sqrt{\frac{mn}{m+n}}$$

Če *H* 0 velja, je *T* ~ Student(*m* + *n* − 2).

Test χ 2 (Pearson)

Naj ima sl. sprem *X* porazdelitveno funkcijo *F*, ki ni znana. Preizkušamo domnevo o tipu porazdelitvenega zakona:

$$H_0(F = F_0) : H_1(F \neq F_0)$$

kjer je *F* 0 dana porazdelitvena funkcija.

Zalogo vrednosti sl. sprem *X* razdelimo na *r* razredov: *S* 1, ⋯, S r, da je *p*_{*k*} = *P*(*X* ∈ *S* k|*H* 0) > 0 za ∀*k* =  1, ⋯, r.

Naj bo (*X* 1, ⋯, X n) slučajni vzorec za sl. sprem *X* in *N* k število vrednosti vzorca, ki padejo v *S* k.

 N k ∼<!-- ∼ --> Bin (n , p k) , \qquad k = 1, \ldots , r

Pri velikem <i>n</i> ima statistka

$$\chi^2 = \sum_{k=1}^r \left(\frac{\widehat{N_k}^{\mathrm{opažena\ f.}} - \widehat{np_k}^{\mathrm{pričakovana\ f.}}}{np_k} \right)^2$$

približno porazdelitev

χ

2

(
r
−
1
)

Iz tabele razberemo *c*_{*α*} > 0, da je *P*(

χ

2

>

c

α
) = α. Kritično območje: *K*_{*α*} = [*c*_{*α*}, ∞).

Trditev: Če so v testu

χ

2

 verjetnosti *p*_{*k*} odvisne od parametra θ, potem ima statistika

$$\chi^2 = \sum_{k=1}^r \frac{(N_k - np_k(\hat{\theta}))^2}{np_k(\hat{\theta})}$$

porazdelitev približno

χ

2

(
r
−
2
)

, kjer je

θ
^
 cenilka za θ po metodi maksimalne zanesljivosti.

Linearna regresija

 Y = a + b x + U

Pri fiksnem *x* predpostavimo, da *Y* = *a* + *bx* + *U*, kjer sta *a*,*b* konstanti in *U* ~ *N*(0,σ). Z drugimi besedami *Y* ~ *N*(*a* + *bx*,σ). *y* = *a* + *bx* je **regresijska premica**.

Za različne vrednosti *x* 1, ⋯, x n dobimo slučajni vektor (*Y* 1, ⋯, Y n), kjer je *Y*_{*k*} ~ *N*(*a* + *bx* k,σ).

Radi bi ocenili vrednost *a* in *b*.

Metoda maksimalne zanesljivosti

$$\hat{b} = \frac{\sum_{k=1}^n (x_k - \overline{x})(Y_k - \overline{Y})}{\sum_{k=1}^n (x_k - \overline{x})^2} \qquad \hat{a} = \overline{Y} - \hat{b} \overline{x}$$

Vpeljemo vsote:
 S x x = ∑<!-- ∑ --> k = 1 n x k 2 \qquad S_{xY} = \sum_{k=1}^n x_k Y_k \qquad S_x = \sum_{k=1}^n x_k \qquad S_Y = \sum_{k=1}^n Y_k

Potem je	 b ^<!-- ^ --> = n S x Y −<!-- − --> S x S Y n S x x −<!-- − --> S x 2 	 a ^<!-- ^ --> = 1 n S Y −<!-- − --> b ^<!-- ^ --> 1 n S x
----------	---	---

Testiranje neodvisnosti

Prilagoditveni test
<i>To je poseben primer Pearstonevega testa</i> χ<!-- χ --> 2
<i>H</i>  0 : dogodka <i>A</i> in <i>B</i> sta neodvisna.

	$p = P(A)$	$q = P(B)$	
kategorije	$A \cap B$	$A \cap B^c$	$A^c \cap B$
verjetnost	pq	$p(1-q)$	$(1-p)q$
		$(1-p)(1-q)$	

Če sta *p* in *q* znana, uporabimo test

χ

2

 z *r* = 4

$$\chi^2 = \frac{(N_{A\cap B} - npq)^2}{npq} + \frac{(N_{A\cap B^c} - np(1-q))^2}{np(1-q)} + \frac{(N_{A^c\cap B} - n(1-p)q)^2}{n(1-p)q} + \frac{(N_{A^c\cap B^c} - n(1-p)(1-q))^2}{n(1-p)(1-q)}$$

ima porazdelitev

χ

2

(
3
)

Iz tabele razberemo *c*_{*α*}, da je *P*(

χ

2

>

c

α
) = α. Kritično območje: *K*_{*α*} = [−*c*_{*α*}, *c*_{*α*}]

Če pa *p* in *q* nista znana, ju ocenimo iz podatkov:

$$\hat{p} = \frac{N_{A\cap B} + N_{A\cap B^c}}{n} \qquad \hat{q} = \frac{N_{A\cap B} + N_{A^c\cap B}}{n}$$

Testna statistkia

χ

2

 je potem porazdeljena

χ

2

(
1
)

.
Prilagoditveni test lahko posplošimo na večje *kontingenčne* tabele. Denimo, da prva karakteristika določa *r* kategorij (*A* 1, ⋯, A r), druga pa *s* kategorij (*B* 1, ⋯, B s). *H* 0: *A* i in *B* i sta neodvisna.

Naj bo *p*_{*i*} = *P*(*A* i) in *q*_{*j*}(*B* j).
Naj bo *X* *ij* opažena frekvenca kategorije *A* i in *B* j.

Pričakovana frekvenca za <i>X</i>  <i>ij</i> je <i>n</i> <i>p</i>_{<i>i</i>} <i>q</i>_{<i>j</i>}

 p ^<!-- ^ --> i = 1 n ∑<!-- ∑ --> j = 1 s X i j \quad \quad \quad \text{cenika za } p_i
 q ^<!-- ^ --> j = 1 n ∑<!-- ∑ --> i = 1 r X i j \quad \quad \quad \text{cenika za } q_j

 χ<!-- χ --> 2 = ∑<!-- ∑ --> i = 1 r ∑<!-- ∑ --> j = 1 s (X i j −<!-- − --> n p ^<!-- ^ --> i q ^<!-- ^ --> j) 2 n p ^<!-- ^ --> i q ^<!-- ^ --> j
 χ<!-- χ --> 2 ∼<!-- ∼ --> χ<!-- χ --> 2 ((r −<!-- − --> 1) (s −<!-- − --> 1))

Pri dani stopnji zaupanja α iz tabele razberemo *c*_{*α*}, da *P*(

χ

2

>

c

α
) = α. Kritično območje: *K*_{*α*} = [*c*_{*α*}, ∞)

*Če je n *p*_{*i*} *q*_{*j*} < 5 za kak *i, j* moramo združiti nekatere razrede.*

</